

SAITOS LAJOS

Szú a fában

Nagy Gáspár emlékének

Perceg a szú a fában
porzik mint homokóra
ím e benti házból
ki-kinézek egy karóra...

Múlik az idő mállik
s ha minden fogunk elvásik
mint viseltes ingünk
legyen még mibe' hinnünk

Mozdul a léc rozogán
törik is idejekorán
s perceg a szú a fában
ne higgyetek a halálban...!

Számozott versek (2)

Vajon az erdő vagyok-e
közel ama patakparthoz
ahová a szarvas – s vagy
akár a szarvassá vált
fiú csendben/kiáltozva
kívánczik az enyhet
adó víz után – s csak
nézem magam bozontosan
reggelenként készülődve
a borotválkozó tükörben.

Vasakarat

*(Vers és aforizma)**Grendel Lajos emlékének*

Ha vad vagy – vadásznak rád
ha hal vagy – halásznak utánad
ha ember – emberhalászok vetik
ki érted hálóikat mert méretes
lettél nem dobnak vissza az
életvízébe hogy evickélj még
kicsinykét akár – hisz' éltél
ha nem is ippeg eleget...!

*

Vasakarat: lággyá s keménnyé
lenni.

Bálnakövek

„Holtunk egyforma rang.”

Emily Dickinson: 583.

(Károlyi Amy fordítása)

A bálna alakú kövek
a tengerpartról
nem úsznak el...

de van az a víz
ami egyszer mégis
elmossa azokat is

ám mindez már nem
szemünk előtt történik.